

komolyan veszik. Ez a barátom egyszerűen ki akarta irtani itt a húszezer holdnyi erdőt és beültetni mandulával és mogyoróval.

Megállok és körülnézek a hegység oldalán. Talán ennek az embernek mégis igaza van. Ez a kép ma itt méltatlan a tájhoz és a földhöz. Mit csinálnak itt tulajdonképpen? Kivágják a nagy törzseket, aztán megvárják, amíg bozót nő, azt megritkítják egyszer, megritkítják még egyszer és harminc év múlva az erdőt újra kiirtják. Csupa gyökérből hajtott nyomorúságos, girbe-gurba melléktörzs az egész erdő. Mennyivel szebb lenne, ha gyümölcsfa tenyészne itt, húszezer holdon mandula és mogyoró. Hogy a talaj alkalmas, ahhoz szó sem fér. Arács ide légvonalban nem több, mint tíz kilométer, kis falu, ott láttam április elején olyan mandulavirágzást, amilyen még Toscanában sem lehet. S a gyümölcs nagyszerű, édes és olajos. Ez volna méltó a Bakonyhoz, ha már elvesztette ősi vadságát, legyen belőle szépségben tenyésző őriai gyümölcsöskert.

JOHN DRINKWATER:

Anglia egyik legtehetségesebb Iirikusa volt. Költeményeket írt és verses drámákat. Néhány hónappal ezelőtt halt meg. Ime egy magyar fordítás próba verseiből.

ALMÁK A HOLDSÜTÉSSEN.

*A padláson halomban álmodik az alma,
Szeliden lengedez a hold szelid fuvalma,
Ragyognak zölden, mint a tenger zöld nyugalma,
S az őszi éjszakán egy felhő elfödi a holdat.*

*Egérke futkos, rágicsál, padló alatt ás,
Aztán elcsöndesül, nem is ropog a padlás,
Lélek se szól, az éjszakában elhal a zshivajgás,
A hold kisüt s az almák mint a tenger megragyognak.*

*Csak alszanak halomban, rájuk süt a zöld fény,
És csillogó húsukra zöld sugarat öltvén
Varázslat gyúl az álom hold-sütött gyümölcsén,
És lenn a létra meg se roppan, nem zúg az eresz se.*

*Elalszik minden, a kövön körül kúszik az álom,
És csöndesebben, mint az élő almafákon,
Az almák csüngenek csodálatos fonálon,
A holdsugáron csüngenek, csöndesen lengedezve.*

Horváth Béla fordítása.